

TORONYIRÁNY

XX. 28.

2026. július 12.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 15. vasárnap

Jézus példabeszéde a magvetőről egyike a legismertebb és legjobban megmagyarázott példabeszédeknek. Elmélkedésünkben mégis két kérdés merül fel: mit jelentett Jézus akkori igehirdetése szempontjából, és mit az őskeresztény közösségnek, amikor Máté leírta a példabeszédet?

Jézus igehirdetésében az Isten országára vonatkoztatva a példabeszédet, választ adott a magvető és a mag hasonlata arra a problémára (többek között), miért csak hosszadalmasan valósul meg ez az ország? És mikor jut el teljességhez ez az ország? Az aratás a szentírás szóhasználatára szerint a végső időkre utal: csak akkor (az eskatonban) éri be Jézus igehirdetése és valósul meg a maga teljességében Isten országa. Jézus ezzel türelemre, kitartó munkára intette apostolait. S ahogyan az apostolok életükben sohasem triumfálhattak, ugyanúgy az egyház sem a történelem végéig. A pasztorációnak – történjék az egyházközségben, családban, bárhol – soha sincs, nem is lesz százszázalékos eredménye. Ahogyan Jézus szavainak sokan ellenálltak, és tetteit sem fogadták el mind, akik látták és hallották, ugyanígy van az egyházzal is egészen az „aratásig”.

Az őskeresztény egyház életében ez a példabeszéd gyakorlati tanácsokkal szolgált arra, mint kell Isten ígését gyümölcsözően hallgatni. Észrevehették az első keresztények, mennyi nehézsége van az igazi megtérésnek, milyen környezeti veszélynek vannak kitéve hitükben és vallásosságukban. Együttal azt is bemutatta a példabeszéd, hogy a megtérésnek, illetve vallásosságnak különböző fokozatai vannak, az első megtérés (metanoia) nem jelent befejezett állapotot a keresztény életében. Fejlődnünk kell, előre kell haladnunk a krisztusi életben, napról napra türelmesen és szívósan munkálva üdvösségünket.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 55,10-11** A megtestesült Isteni Ige hatékonyan működik az emberiség történelmében.
- 2. Róm 8,18-23** Az egész természet és mi magunk is vágyakozva várjuk a fogadott fiúság megvalósulását, testünk megváltását.
- 3. Mt 13,1-23** Jézus a magvetőről szóló példabeszédben mutatja be, mennyire különböző módon adnak az emberek választ az isteni megszólításra.

A magvető

A gépesített digitalizált mezőgazdaság korában emlékeztetünk arra, hogy régen kézzel szórták a magot a felszántott földre, és boronálással segítették mélyebbre a talajba. Ezért megtörtént, főleg, ha fújt a szél, hogy a mag egy része veszendőbe ment. Jézus itt a palesztinai viszonyokat veszi figyelembe. A hegyes-dombos vidéken a termőtalaj közepette kifehérlik egy-egy köves folt, másutt olyan gyér a talajréteg, hogy nem lehet felszántani, s csak a tövises bogáncs terem rajta. A magvető bármennyire vigyáz, a mag egy része a kitaposott útra hull, ahonnan a madarak felcsipegetik. Másik része a köves foltokra, ahol, ha ki is kel, nem tud gyökeret verni, és elszárad. Egy harmadik rész a tövises bokrok közé esik, ott pedig a nálánál erősebb gaz fojtja el. Ami viszont jó földbe hull, az sokszoros termést hoz. A jó termés mindig megsokszorozza az elvetett magot. A keleti elbeszélésben azonban a nagy szám inkább csak arra utal, hogy ha Isten magot hozott, gondoskodik olyan termésről, amely megfelel céljának. Ha az elbeszélést szoros értelemben vett példabeszédnek vesszük, akkor úgy kell értelmeznünk, hogy csak egy alapvető gondolatot világít meg: Isten országa nem úgy jön el, ahogy a zsidók várták, ti. hogy a Messiás csodálatos jelek kíséretében megjelenik, övét felmagasztalja, s ellenségeit megalázza, hanem úgy, hogy tanításával elveti a magot az emberek lelkében, s annak növekedése függ az emberek egyéni magatartásától, hitétől és szeretetétől. A termés, a végső aratás azonban biztosítva van. A Jézus által hozott kinyilatkoztatás nem vész el, hanem gyümölcsöt terem. Az evangélisták azonban arra hivatkoznak, hogy itt Jézus allegorikus elemeket is beleszórt a példabeszédbe, tehát a mondanivalóját ennek alapján kell felfognunk. A mag az Isten ígéje, a kinyilatkoztatott tanítás, a magvető az Emberfia, vagyis Jézus. Ő a magot olyan bőségesen szórja, hogy mindenüvé jut belőle. A kitaposott útra hullott mag azt jelenti, aki hallgatja a tanítást, de nem érti meg, nem is keresi az értelmét, azért hamar el is felejt. A köves talajra hullott mag pedig az olyan embert, aki szívesen hallgatja ugyan a tanítást, de mély gyökeret nem ver benne, mert nem igyekszik életté váltani. Amikor hite áldozatot kíván tőle, akkor meginog.

A tövisbokrok közé hullott mag pedig annak az embernek a képe, aki valahogyan hisz is, de tulajdonképpen két úrnak szolgál. A világi gondoknak, az élvezeteknek olyan fontosságot tulajdonít, hogy a magasabb szempontokat csakhamar elfelejti. Végül a jó földbe hullott mag az, amelyet hittel fogadnak és életté válnak. Isten tehát országát hozzámérte az emberhez. Ez az ország bármennyire kegyelmi ajándék és bármennyire az örök életre mutat, földi alakja mindig tükrözni fogja az emberek sokféleségét és állhatatlanságát. A hívő közösség képe is más és más lesz az egyes korokban, s az egyes ember sem éli át ugyanazzal a buzgósággal a hitét. Az egyháznak van emberi arca. Amikor Jézus felsorolja a különféle helyekre esett magvak sorsát, nem akar teljes képet festeni az emberek lelkiületéről vagy magatartásáról. A példabeszédhez ez nem is szükséges. Jézus nem az emberek természetét akarja megvilágítani, hanem az Isten országának titkait. Az apostolok és az egyház így is értelmezték szavait. Tudták, hogy a Jézustól megkezdett vetést nekik kell folytatniuk, és azt is tudták, hogy Isten országának terjedése, növekedése nem lesz egyenesvonalú emelkedés. Az emberi szabadakarat és az irracionális tényezők mind befolyásolják. De megértettek két más igazságot is: azt, hogy a fő magvető mindig Jézus marad, és azt, hogy nekik, akik Mesterük művét folytatják, ismerniük kell azt a szántóföldet, amelybe az isteni magot vetik. Hogy az igazi magvető Jézus marad, az bizalmat önt az egyházba. Egyedül ő képes az embereket kiválasztani és meghívni az evangélium hirdetésére, s egyedül ő világosíthat meg mindenkit, hogy a hit szemével lássa életét. Ezért az egyház számára nincs reménytelen helyzet. Pál apostol fogságában, akadályoztatásában is arra gondol, hogy az Isten ígéje nincs megbilincselve (2Tim 2,9). Ami a másik felismerést illeti, abba is Jézus adott példát. Ő maga számolt az emberek különböző felfogóképességével, s ennek megfelelően igyekezett az érdeklődést és a jóakaratot felébreszteni. Az egyház igehirdetésének is rendelkeznie kell a szellem felsőbbrendűségével és alkalmazkodó képességével. Csak azok lehetnek tanítók, akik már ismerik az „Isten országának titkait”, s akik megfelelő érzékkel is rendelkeznek. Az egyházi tanítás hirdetőinek saját koruk szellemi nivójának megfelelően mindig figyelembe kellett venniük azt, amit ma, mint új tudományágakat kifejtene, vagyis a lélektani és szociológiai tényezőket. Számolnunk kell azzal, hogy az emberek lelkében is akad keményre taposott út, rideg, köves folt és gazzal benőtt terület. Az ilyen ugar feltöréséhez sok türelemre és időre van szükség, főleg pedig megértésre és szeretetre. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy a hit leginkább személyes hatásra terjed. Döntő jelentősége annak van, hogy rajtunk meglátszik-e az a természetfölötti többlet, amit a hit ad. Miután Jézus kitért arra, hogy példabeszédes tanítása milyen fogadtatásban részesül, a tanítványoknak ezt mondja: A ti szemetek boldog, mert lát, s a fületek is az, mert hall. Ti azt látjátok és halljátok, amit sok próféta és igaz ember szeretett volna látni és hallani. A keresztyén tanítást és általa a hitet át kell hatni az örömmel. Mi a kinyilatkoztatásban olyan dolgokat tapasztalunk meg Istentől, amit a világ nem adhat. Tudjuk, hogy sorsunk az irgalmas Atya kezében van, s hogy Jézus közbenjár értünk, ő közvetíti az üdvösséget. Arról is biztosít, hogy az igazi szeretet soha meg nem szűnik, s az igazság is győzedelmeskedik. Akit ez a remény tölt el, az tetteivel arról tanúskodik, hogy benne az elvetett mag bő termést hozott, s ennek kifelé is lesz vonzóereje.

Gál Ferenc

Gyermek, szülő, nevelés (15.)

Bekapcsolt tévé, kikapcsolt gyermek?

Konkrét gondolatmenet

- Ha a gyermek természetétől fogva nem tévénező alkat, akkor ne neveljük azzá. A gyermek mindenhez alkalmazkodik. Ha nálunk otthon keveset nézünk tévét, akkor a gyermek azt fogja gondolni, hogy ez mindenhol így van, és ez nagyon megfelel neki, anélkül, hogy azt érezné, valamitől meg lett fosztva.
- Most biztos sokan megkérdezik, hogy mennyi a megfelelő tévénezésre fordítható idő? A „Nuffield Foundation” szerint – ez egy angol alapítvány, amelyik nagyon sokat foglalkozott ezzel a kérdéssel – napi egy-másfél óra az az idő, amennyit egy gyermek a tévé előtt tölthet úgy, hogy élvezze is, és anélkül, hogy bármiféle hátránya származna belőle. Ennyi idő után a gyermek agya kezd elfáradni, és összevissza járkálni. Hasonló véleményen van Marcello Bernardi is, aki röviden elintézi a kérdést: „Napi egy óra pont elég.”
- Csak kivételes esetben hagyjuk, hogy a televízió lássa a gyermek pizzamáját. Már volt róla szó, hogy a tévében látott jelenetek, főleg az erőszakosak, visszatérhetnek a gyermekek álmaiban. Hallgassuk két pszichológus tapasztalatait: „A sokat tévéző gyermekek rajza inasok dolgot látnak. Nagyon nagy százalékuk rajza árulkodik szorongásos álmokról. Ezek közül is sokan olyan álmokról számolnak be, amelyek halállal végződnek. Felkavaró élmény ezt látni.”
- Ne hagyjuk egyedül a gyermeket! A televízió ellen nem harcolhatunk egyenrangú fegyverekkel. A tévéből totális nyelvezet zúdul ránk: szavak, képek és hangok, a könyvben viszont csak szavak vannak, a plakátokon csak szavak és képek. Ennek a totális nyelvezetnek olyan hatása van, amely alól nehéz kivonnia magát az embernek, főleg ha egy gyermekről van szó.
- Nos, csak akkor tudunk megmagyarázni dolgokat és tréfálkozni olyanokon, melyeket a gyermek esetleg túlságosan komolyan vesz, ha együtt nézzük vele a tévét.
- Csak akkor tudjuk megvédeni, ha együtt vagyunk vele – akár olyan áron is, hogy kihúzzuk a tévékábel a konnektorból. Bölcs dolog megvédeni magunkat a gúnyolódásoktól: miért is ne lenne helyes félbeszakítani a tévénezést (világosan megmagyarázva az okot), ha egyszer az rombolja és megerősokolja a gyermek lelki világát? Mindezekből világosan következik, hogy nem szabad megengednünk, hogy a gyermeknek saját tévékészüléke legyen a szobájában. Az igaz, hogy úgy nem tenné tönkre a nyugalomunkat, de tönkretesz az életét!
- Ha vendégek érkeznek, azonnal kapcsoljuk ki a tévét! Ez jó szabály a nevelésben, ugyanakkor a vendéglátás mindig jó alkalom arra is, hogy a gyermekünk új arcokat ismerjen meg és új hangokat halljon. Mindez tapasztalatokat és élményeket jelent, amelyek beépülnek az ő belső világába, mégpedig közvetlen tapasztalatokat, amelyek sokkal fontosabbak, mint a televízió által nyújtott közvetettek. Mutassunk neki más elfoglaltságot! Tegyük meg mindent azért, hogy más szórakoztató időtöltéssel ismertessük meg a gyermeket. Tegyük lehetővé a játékot, a barátaival való találkozást: látogassuk meg az osztálytársait, vagy hívjuk el őket hozzánk.

- Lépjünk fel a tévé ellen! Nem helyes, hogy a televízió kihasználja az előfizetők kedvességét, és elárasztja a lakásokat butaságokkal, felületességgel, főleg pedig annyi szexszel és erőszakkal. Ha akarunk, változtathatunk rajta! Szálljunk szembe a képernyőről áradó káromkodással, azokkal a műsorokkal, amelyek nemcsak az erkölcsi érzékünk, de az egyszerű jó ízlés határain is túlmennek. Sokan úgy gondolják, hogy a televízió-műsorok megváltoztathatatlanul áramlanak felénk, és nem tehetünk ez ellen semmit. Ez nem igaz, a műsorokba a nézők beavatkozhatnak, ha sokan összefognának és beírnának a szerkesztőségbe, valami kis eredményt biztosan elérnének. A tévé világában a nézőszám parancsol. Ez pedig azt jelenti, hogy a felelősség elsősorban a műsor élvezőié, azaz a nézőké. Minden nemzetnek olyan tévéje van, amelyet megérdemel.
- Beszéljessünk, vitatkozzunk, kritizáljunk! Elérkeztünk a legfontosabb kérdéshez. A tévés nevelés ugyanis akkor éri el a csúcspontját, amikor beszélgetünk, vitatkozunk és kritizálunk. Ezzel kapcsolatban három fontos dologra hívnánk föl a figyelmet.
- 1. A televízió olykor nem őszinte. Nem őszinte, mert nem olyannak mutatja meg a világot, amilyen az valójában. A televízióban, főleg a reklámok világában – ami a legnagyobb hatással van a gyermekekre – nem léteznek nagy problémák. Csak felületesek vannak, amelyekre azonnal megvan a megoldás is. Izzad a hónaljod? Itt a dezodor! Rossz a leheleted? Itt a frissítő fogkrém! Foltos a fehérnemőd? Semmi probléma: itt a mosópor, ami patyolat tisztára mos...

A túl könnyű élet mindig hamis: a valóság egészen más! Ekkor kell közbelépnie a szülőnek és az okos nevelőnek, aki ezer alkalmat találhat arra, hogy felnyissa a gyermek szemét, és megmutassa neki, hogy az élet és a televízió közé nem tehetünk egyenlőséget, és a képernyő világának könnyedsége nem őszinte.

- 2. A televízió majdnem mindig illúziót kelt. Illúziót kelt, mert egészen más világot mutat be, mint amilyenben a gyermek a valóságban él. A tévében „a mamák mindig megbocsátanak, boldogok, ha piszkosan jössz haza, mennybe mennek, ha van egy kis sérülésed, mert akkor használhatják az új fertőtlenítő tapaszt. A mamák állandóan mosolyognak; felsuvickolni a padlót számukra öröm és szórakozás... A nagybácsik bonbonos dobozokkal érkeznek, a nagynénik pedig egy csomag újfajta kávéval. A papa is mindig mosolygós, szalad a mezőkön, teniszeznek, és soha nem szidja meg a gyermeket. Ha valami miatt rosszkedve van, csak iszik egy bizonyos fajta gyógyteát, vagy felhajt egy bizonyos fajta gyomorkeserűt, és máris újból minden rendben van! A tévé kikapcsolásával a valóság igencsak szürkének tűnik a kisgyermek számára. Hogyhogy a mama nem olyan élénk és gyönyörű, mint az előbb a néni a képernyőn, pedig ugyanazt a szappant használja? És a papa hogyhogy nem olyan gondtalanul jön haza a munkából, és nem kezdi el a falat meszelni, vagy nem ugrál örömeiben, amikor meglátja, hogy zacskós leves van vacsorára?”

A szülők és a nevelők itt is beavatkozhatnak: meg kell mutatniuk, hogy a televíziós világ irreális, mert csak az eladás és a siker mozgatja; olyan világ, amelyben lehet álmodni és fantáziálni, de elidegenít a másik embertől. Az igazi élet sokkal komolyabb, és sokkal több érték van benne.

Vasárnapi jegyzet

Magaslatok filozófiája (1.)

Amikor elkezdődik a csillagok esti szertartása, megkezdik imádságukat a hegyek is. Galyatető „öslakója”, Kodály Zoltán (a „nemzeti géniusz”) nyilatkozott hasonlóan bencés barátjának a hegyen – éjféle órában. Mindketten a magaslat peremén álltak, amikor a zeneköltő a csendből kilépve ennyit mondott: – Alfonz, figyeljen. Imádkoznak a hegyek. Hogyan és miként énekelik a teremtés himnuszát, csak ő tudhatta. Benső hallással hallotta, szöveg nélkül. Női karra írta a Hegyi éjszakákat, – hangszerkíséret nélkül, csupa „magánhangzókra”. Csak az emberi hangok beszédesek igazán. Eszmei értékrendjükben jelen van, amit Mendelssohn tudhatott. A romantikus, de ő hangszerekre írta dalait – szöveg nélkül.

A magaslatok az éjszaka csillagfátyla alatt azt tanítják, amit Kodály Lutz Beschnek, a svájci újságírónak ekként fogalmazott meg, zenéről szólva: „Nem az anyagot kell megújítani, hanem az eszméknek kell az anyagot megújítani, nem mint anyagot, hanem mint (...) az új gondolatoknak szükségesszerű kifejezését.” Új gondolatok lehetnek olyan imádságok, melyeket a régi szent író ismert: benső világával a magasságok alkotó jelenlétéhez fordult a világ érdekében: „teremjenek a hegyek békecséget a népnek, és a halmok igazságot”.

Éjszakák odvában alszik a lélek-madár, de bármikor kiröppen, és kegyelemmel tölti fel a szent serleget, amint Parsifal legendájában. És hányan szomjasak ebben a kiszáradó/száraztó földön az „aranygyűrűs serleg” italára? Korábbi szövegezésű litániában ez áll: „Jézus Szíve az örök halmok kívánsága.” Azoké a magaslatoké, amelyek látták az ősatyákat, akik várták az égi ajtó nyílását. Poétikus invokáció a szavak dallamában is.

Hegyek, halmok összetartoznak a világon, még ha geológiai szerkezetük különbözik is. Az örök jelző mégsem illik rájuk, hiába számolja évmilliókkal létüket a tudomány. Titokzatos-mély bibliai sorok a Bölcsesség könyvében ezt mondják: „Az Úr szerzett engem útjai elején (...) mielőtt bármit is alkotott; öröktől fogva rendelt engem, ősidők óta, még a föld előtt; nem voltak még tengerek, én már fogantam, még nem törtek elő a vízben dús források, még nem állottak a hegyek súlyos tömegükben, a halmok előtt születtem.” A Bölcsességet a filozófus-mártír Justinus Krisztusra vonatkoztatja, keleti teológusok Máriára, aki a megváltás művében együtt volt Jézussal, miként „kezdetkor” a Bölcsesség a Teremtő munkatársaként.

A magaslat értelmezését az Ó- és Újszövetség a szakralitás jegyében adja: Isten lakhelye, az apostoli kiválasztás színtere, a Megváltó szenvedésének helye – és az imádságé. Eszkatológikus motívummá emelkedik, ahol az Új Jeruzsálem áll, mely „az égből szállt alá”. Ezzel kapcsolatos a szentpáli intelm: „nem kézzel tapintható hegyhez” érkezünk, hanem az élő Isten Sion hegyén álló városához.

Égi kép akkor is a hegy, amikor a próféta (Izaiás) a zsarnoki gőgöt megszemélyesíti: „... és az égbe megyek föl, Isten csillagai fölé állítom trónomat. Az egybegyűlés hegyén telepeszem le, messze fenn északon.” Ősi utalás az égtáj: az istenek észak hegyén gyülekeznek. Mitológikus és ószövetségi összefonódásban, szóhasználat és hagyomány ötvözetében az utóbbi az erősebb: így értette meg a próféta népe a gőg természetét.

(Folytatjuk)

(Folyt. köv.)

hírek információk

Megkezdődött a Lélekgyógyító Szent Erzsébet-tábor második turnusa ÁGOTA Falván, ahol közel 300 gyermek vesz részt a KÁSZPEM módszerre épülő lelki és közösségépítő programokban. A szakemberek és önkéntesek kis csoportokban segítik a gyermekvédelmi szakellátásban élő fiatalokat önbizalmuk, bizalmuk és önértékelésük megerősítésében. A terápiás szemlélet a tábor valamennyi programját áthatja, hogy a résztvevők biztonságos, elfogadó közösségben élhessenek át sikerélményeket és maradandó lelki megerősödést. A tábor harmadik turnusa augusztusban indul.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyében dolgozó mentorok egy csapata a tanévzárást követően a magyarszéki kármelita kolostorban töltött három napot a sarutlan kármelita nővérek napi imarendjébe bekapcsolódva. Így részt vettek görögkatolikus szentmisén és gyógynövényszentelésen is. A találkozás első felében visszatekintettek az elmúlt év tapasztalataira, örömekre, nehézségekre a legutóbbi képzésen tanultak fényében, majd terveket is megfogalmaztak a jövő évre.

Július 15-én, szerdán 19 órától Kubík Tamás orgonaművész ad hangversenyt a Székesegyházban. A koncert ingyenes, szeretettel várnak mindenkit a szervezők. Az est műsora és a sorozat további koncertjeinek időpontja a domorgona.hu honlapon tekinthető meg.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának következő előadására július 16-án, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében. Az est témája: Sebek között is hűségesen – a függéstől Jézusig. Az előadást Kulbert György szobrász tartja.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös szervezésében megvalósuló „Barna hajnalok – Szentandrassy István festőművész vándorkiállítás” című tárlat augusztus 30-ig díjtanul megtekinthető a Látogatóközpontban. Szentandrassy István a kortárs magyar roma képzőművészet kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas festőművész volt. Műveiben a roma kultúra, az emberi sorsok, valamint a spiritualitás és a hit kérdései egyaránt hangsúlyosan jelennek meg.

Összeállt a Dóm Művészeti Szalon 2026/27-es évadának végleges műsora. A nyolc előadásra szóló bérlet ára: 47.000,- HUF/fő. Vásárlási szándék jelezhető a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben, telefonon a 06-20-330-5628 vagy a 06-20-220-7227 elérhetőségeken, vagy személyesen a Látogatóközpont jegypénztárában.

Leó pápa Argentína apostoli nunciusává nevezte ki Michael W. Banach memphisi címzetes érseket, aki ezzel lezárja magyarországi szolgálatát. 2022 óta képviselte a Szentszéket hazánkban, ez idő alatt aktív szerepet vállalt az egyház és az állam kapcsolatainak erősítésében, valamint számos egyházi eseményen vett részt. Többször is ellátogatott a Szeged-Csanádi Egyházmegyébe. 2023-ban előadást tartott a Gál Ferenc Egyetemen, szentmisét mutatott be a Dómban, valamint felkereste az ÁGOTA Közösséget, 2025-ben pedig a szeged-felsővárosi Szent Miklós templom búcsúi ünnepségén vett részt.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyében augusztustól személyi változások lépnek életbe. Czank Gábor a békéscsabai Páduai Szent Antal Plébániára és a mezőberényi Szűz Mária Szent Neve és Szent József Plébániára, Negyela Zoltán a makói Szent István Plébániára és Szent László Plébániára, Németh László a szegedi Szent Rókus Plébániára, Blás Sándor a gyomaendrői Szent Imre Plébániára és Jézus Szíve Plébániára és a hunyai Szent László Király Plébániára, Dr. Janes Zoltán a földéaki Szent László Király Plébániára, az öföldéaki Szűz Mária Keresztények Segítsége Plébániára és a maroslelei Magyarok Nagyasszonya Plébániára, Ilyés Zsolt a ruzsai Urunk Színeváltozása Plébániára, az öttömösi Kisboldogasszony Plébániára és a pusztamérgesi Nagyboldogasszony Plébániára, Kammerer Tibor az újkígyósi Szűz Mária Szent Neve Plébániára és a szabadkígyósi Szent Anna Plébániára, Pálfi Zoltán a csorvási Nagy Szent Teréz Plébániára és a gerendási Szent István Király Plébániára, Gyenes Csaba a dévaványai Szent Anna Plébániára kapott plébánosi kinevezést. Balogh Ottó a gyulai Nádi Boldogasszony Plébániára kapott kápláni kinevezést. Szigeti Antal plébános 60 év lelkipásztori szolgálata után nyugállományba kerül. Kretoics László pápai prelátus, plébános 50 éves lelkipásztori szolgálatát követően nyugállományba kerül. Dr. Bilibok György korábbi feladatai mellett a kunágotai Szent Imre Plébániára, a dombiratosi Szent Anna Plébániára és az almáskamarási Szent Vendel Plébániára is plébániai kormányzói kinevezést kapott. Dr. Thorday Attila korábbi feladatai megtartása mellett a tiszaszigeti Páduai Szent Antal Plébániára és a kübekházi Szent István Király Plébániára kapott plébánosi kinevezést. Nagy Róbert korábbi feladatai megtartása mellett az újszentiváni Keresztelő Szent János Plébániára kapott plébánosi kinevezést. Tracsek Oszkár korábbi feladatai megtartása mellett a székkutasi Szent Mihály Plébániára kapott kinevezést. Antal Imre korábbi feladatai megtartása mellett a mártélyi Szent Adorján Plébániára kapott plébánosi kinevezést. Tapodi Krisztián ösztöndíjas kiküldetést kapott Rómába, egyháztörténelmi tanulmányok folytatására. Laczkó István plébános a Gyulaféhevári Főegyházmegye kötelékébe lépett át. A szeged-alsóvárosi Havas Boldogasszony Plébániára, elöljárója jelölésével Hajas László Ámosz ferences szerzetes kapott plébánosi kinevezést.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.